

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 24. februarja.

Bukovina je popolnoma v naših rokah in sedaj se bje boj za Stanislav. Ako pade to mesto v naše roke, potem bodo Rusi morali začeti tudi misliti, kako jo bodo urnih krač popihali iz Lvova. Svojim četam ob Stanislavu pošiljajo Rusi od vseh strani rezerve na pomoč.

Vso silo pa uporabljajo Rusi, da prederejo našo bojno črto v Karpatih. Potem bi jim bila na eni strani neovirana pot proti Budimpešti, na drugi strani pa bi bile naše čete v izhodni Galiciji in Bukovini mahoma odrezane od ostale armade. Ako pa mi zmagamo in vržemo Ruse v Karpatih nazaj, je otež Przemysl in ruske čete bi se morale umakniti iz vse Galicije. Zato Rusi v karpatskih bojih ne gledajo na dragocenost človeškega življenja, ampak žrtvujejo polk za polkom. Toda vse njihove žrtve jim niso dosežaj nič pomagale, vsi njih napadi so se razbili ob junaštvu in kremenitostjo našega vojaštva. Vojni poročevalci pravijo, da so boji v Karpatih najbolj krvavi, kar jih pozna sedanja vojska. Hvala Bogu, da izgube na naši strani vkljub temu premeroma niso velike, ampak da trpi pred vsem ruska armada. Trdi se, da je naše stališče v Karpatih in Bukovini splošno ugodno.

V zahodni Galiciji in ob Nidi se vršijo artilerijski boji, toda na obeh straneh so zakopani in zato ni zaznamovati nobenih sprememb. Mir, ki je dolgo časa vladal okoli Przemysla, je naredil prostor srditim bojem ob predutrdbah. Očividno slutijo Rusi, da bodo kmalu morali odriniti, in zato se hočejo vznemirjati trdnjavo. Toda naši jim ne ostanejo nobenega napada dolžni.

Pred Varšavo se položaj ni izpremenil, toda velikanska zmaga Hindenburga pri Mazovskih jezerih bo brezdvomno vplivala tudi na položaj pred Varšavo. Nemci se z vso pravico veselijo zmage pri Mazovskih jezerih in proslavljajo svojega velikega vojskovodjo Hindenburga.

Ob Dukli.

Posebni vojni poročevalec ogrskega lista „Est Ulsag“ poroča z bojišča dne 20. februarja: Tudi danes se boji na karpatski bojni črti vršijo z nespremenjeno srditostjo. Lahko smo prepričani, da bo minulo še nekaj tednov, predno bo padla odločitev. Že sedaj se lahko domneva, da se borba za Avstrijce ne bo neugodno končala. V ožini prelaza Dukla, kjer so se Rusi najbolj živahno gibal, imajo avstrijske čete prednost pred ruskimi. Za nas se vojni položaj ob Dukli ugodno razvija in pričakovati smemo, da bo zmaga na naši strani. Po splošni sodbi je skoraj nemogoče, da bi bila naša armada ob Karpatih poražena. Sedaj se zelo razmotriva vprašanje, kako dolgo še bo Rusom mogoče nadaljevati napade na naše postojanke. Te dni so n. pr. Rusi svoje napade ob Dukli in Nidi zopet obnovili.

Rusi se borijo z obupnim napadom.

Vojni poročevalec dunajskega lista „Fremdenblatt“ poroča dne 22. februarja z bojišča: Borba v Karpatih traja že več dni neprestano. Bije se najtrdo-vratnejša in srdita bitka. Rusi se borijo z obupnim napadom, ker so prepričani, da bo borba v Karpatih morda odločila usodo cele vojske z Rusi. V okolici karpatskega prelaza Vyskov se obojestranski napadi ponavljajo noč in dan. Rusi ne dosežejo nobenega uspeha, imajo pa velikanske izgube. Ob Dukli je zadnji čas postalo bolj tiho, ker sta se oba sovražnika dobrega zakopala v jarke. Velika bitka se razvija na južni strani mesta Stanislav (južno-izhodno od Lvova). Rusi so se že trikrat uprli našemu krilu, ki pri Nadvorni prodira proti ruskim postojankam. Rusi so se tukaj borili z velikim trudom, da bi odvrnili nevarnost, ki preti vsled prodiranja Avstrijcev pri Stanislavu ruskim četam na Karpatih. Kljub silnim naporom zadnjih dni je stanje naših čet naravnost izborna in vojski so prepričani, da bo zmaga na naši strani. Posebno v poštev pride v bojih v goratem ozemlju izobraženost in nadkriljujoča podvzetnost vsakega posameznega voditelja, da celo vsakega prostaka. V gorovju posamezniki mnogo bolj vpliva na razvoj in odločitev boja kakor pri borbi na ravnem polju. Priznati se mora, da ostanejo tudi po teh borbah Rusi na glasu, da so žilavi in vstrajni pri obrambi.

Novi junaški čin Hrvatov.

Južno od reke Dnjestr v bližini mesta Stanislav v izhodni Galiciji se bje sedaj huda bitka. Naši pri-tiskajo Ruse vedno dalje proti severu. Avstrijci so zasedli že več važnih postojank. Dne 21. februarja so Rusi z veliko silo napadli naše postojanke na severni strani Nadvorne in Kolomeje. Avstrijski polki pa

so Ruse vrgli nazaj in jih 2000 ujeli. Odvzeli smo jim tudi 4 topove in mnogo vojnega gradiva. V ponedeljek dne 22. februarja pa so se na bojišču južno od Stanislava zopet posebno junaško izkazali naši bratje Hrvati. Uradno poročilo avstrijskega generalnega štaba dne 23. februarja javno pohvali hrvaške vojsake kot junake. Hrvati so vrgli veliko sovražno četo iz raznih utrjenih postojank ter so z naskokom vzeli več važnih višin. Vsled izredno hrabrega nastopa hrvaških polkov se je posrečilo avstrijski armadi, da je pridobila zopet precej prostora v smeri proti mestu Stanislav, ki leži južno-izhodno od Lvova.

Vojaški strokovnjaki so mnenja, da bi avstrijska armada z zavzetjem mesta Stanislav imela v rokah ključ do notranjosti Galicije. Če pade Stanislav Avstrijcem v roke, je ogrožen tudi Lvov. Radi tega je umevno, da bodo Rusi južno od reke Dnjestr napeli vse sile, da se vzdržijo.

V februarju Avstrijci ujeli nad 40.000 Rusov.

Poročilo našega generalnega štaba od prejšnjega tedna, da so avstrijske čete v februarju ujele v Karpatih 29.000 Rusov, je ruski generalni štab označil kot neresično. Dne 22. februarja pa je avstrijsko armadno vodstvo v svojem uradnem poročilu javnosti naznanilo, da se je število ujetih Rusov v Karpatih od konca meseca januarja do dne 22. februarja povečalo na 64.000 in 40.000 mož. Naše čete so poleg tega še odvzele Rusom v tem času 34 strojnih pušk, 8 topov in obilo drugega vojnega gradiva.

B ji za Przemysl.

Moskovski časopisi poročajo, da so se zadnji čas vršili srđiti boji okoli Przemysla, katerih so se udeležili tudi zrakoplovci. Jurskim braniteljem posebno do v sili o uradni branitve naprave kakor leteče mi e. vočje lame, žične zgrade, umetna konjenica itd. Pr. zadnjem (dani javedem naskoku na Przemysl in nogo e prelutit e so imeli Rusi posebno velike žrube. Tudi avstrijski trdnjavski topovi so strašno učinkovali.

Rusi o Przemyslu.

Rusi so podrobno poročali z usodo Przemysla. „Rusk je Slovo“ poroča: „Pri nas želijo pričakujemo padca Przemysla. Nekateri pripovedujejo, da že vlada pomenila je v trdnjavi, ali naša artilerija je se te dni očitno evala tren, ki se je hotel po noči približati nečemu lortu i k je osegal 7 voz, v katere sta bila vprežena po dva konja. Ker se tako malo varčuje s konji, getro se ni lakote. Nespetet o je tudi govoriti o pomankanju munitije. Przemysl je prvovrstna trdnjava in njea povelj ik je brez dvoma nadarjen general. Trdnjava se lahko brani še nedolgočas in vse govorice o skorajšem padcu so delo pustolovske fantazije.“

Hindenburgova armada ujela nad 100.000 Rusov.

Že zadnjič smo poročali, da se je posrečilo nemškemu maršalu Hindenburgu pri Mazovskih jezerih izvojevati nad Rusi (10. rusko armado) veliko zmago. Dne 22. februarja je došlo z Berlina uradno poročilo, da je Hindenburgova armada v zimski vojski v Iz-hodni Prusiji in pri zasledovanju bežeče ruske 10. armade ujela nad 100.000 Rusov. Med ujetimi se nahaja 7 ruskih generalov in veliko število drugih častnikov. Plen Hindenburgove armade je naravnost velikanski. Nad 150 topov, velika množina strojnih pušk in drugega vojnega gradiva je padlo zmagujoči armadi v roke. Rusi so na svojem begu mnogo vojnega gradiva zakopali v zemljo ali pa pogreznili v jezera. Nemci so med potom izkopali 8 velikih topov in veliko streiva. Deseta ruska armada, kateri je poveljeval general Severs, je skoro popolnoma uničena.

Važnost Hindenburgove zmage.

Hindenburgova zmaga nad Rusi je presenetila ves svet. Rusi so prevdno udirali iz Rusije (iz pokrajine Suvalki) v Izhodno Prusijo. Prodrli so že na nekaterih mestih 50–60 km daleč v nemško ozemlje. Ker ma Hindenburg pred Varšavo zbral o glavno nemško armado, so bili Rusi mnenja, da Nemci v Iz-hodni Prusiji niso posebno moč i. Kar nenadoma pa je Hindenburg (okrog 8. februarja) pričel drzno napadati Ruse na severoizhodni strani Mazovskih jezer. Njegova armada je bila sestavljena iz polovice domobrancev in ene četrtine črnovojniki, drugi del armade pa je sestajal iz raznovrstnih čet. V veliki borbi se je izredno proslavila konjenica. Dragonci in ulanci so udrli v srednji rusko bojno črto ter so pri reki Szepucsa prišli za hrbet ruski armadi. Podrli so mostove čez reko in tako zaprli Ausom vrnitev. Večina X. ruske armade, ki je štela 200.000 mož, je uničena. Rusi so se morali umakniti daleč iz Izhodne Prusije

v rusko ozemlje za reko Njemen, Bobr in Narev. Hindenburgova zmaga pomeni po mnenju vojaških strokovnjakov eden največjih uspehov v zgodovini svetovnih vojsk.

Ruska bojna črta je sedaj na severu močno razklana. Hindenburg ni samo vrgel Ruse iz nemškega ozemlja, ampak ogrožuje sedaj s svojimi četami Varšavo tudi od severne strani. Skorogotovo pa bo zmaga naših zaveznikov na severu ugodno vplivala tudi na avstrijsko bojno črto ob Nidi, Dunajcu in v Karpatih.

Velikanski plen.

Novije uradno poročilo pravi, da je vojni plen, ki ga je Hindenburgova armada v zimski vojski pri Mazovskih jezerih odvzela Rusom, mnogo večji, kot se ga je prvotno cenilo. Število uplenjenih topov znaša čez 300, med temi je tudi 18 težkih.

Rusi izgubili nad 165.000 mož.

Dunaj, 24. februarja.

„Neues Wiener Journal“ poroča iz Berlina, da so Rusi v bojih z Hindenburgovo armado ob Mazovskih jezerih skupno z ujetimi vred izgubili celo čez 165.000 mož.

Rusi sami priznavajo, da so njih izgube naravnost velikanske. Uradno rusko poročilo namreč pravi, da so izgubili 95.000 mož in vojnega gradiva za 3 milijone rubljev.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 23. februarja.

Na avstrijsko-srbskem bojišču nič novega. Vsled močno narastle vode v Drini, Savi in Donavi se ni tako kmalu pričakovati velikih dogodkov. Srbi zbirajo svoje čete, iščejo pomoči pri zaveznikih ter nas vznemirjajo ob meji. Gotovo je, da tudi mi ne držimo križem rok.

Srem in Mačva preplavljena.

Budimpeštanski list „Az Est“ poroča od srbske meje ob Savi o bojih pri Belgradu: Sava je močno izstopila iz svoje struge, tako, da sta pokrajini Srem (na avstrijski strani) in Mačva (na srbski strani) pod vodo. Srbski breg Save se niti ne more videti s prostim očesom, tako so Savini valovi preplavili bregove. Srbi torej skušajo pri Mitroviči, kjer je Savina struga najbolj ozka, vznemirjati naše čete. Pred nekaj dnevi so Srbi obsipavali mesto Zemun pri Belgradu z granatami. Pri tem obstreljevanju sta bili ubiti dve osebi in več hiš poškodovanih in razrušenih. Za odgovor so Avstrijci obstreljevali Belgrad. Z avstrijske strani se je natančno opazovalo uspehi našega obstreljevanja. Posamezne avstrijske granate so na belgrajskih hišah odnesle cela nadstropja. Posebno poškodovana je goitina „Moskva“ in del Belgrada, kjer so bile nastanjene razne hranilnice.

Avstrijska zrakoplovca streljala na črnogorsko kraljevsko obitelj.

Frankobrod, 21. februarja.

Listu „Frankfurter Zeitung“ se poroča iz Londona: Generalni konzul za Črnogoro je prejel sledeče uradno poročilo iz Cetinja: Dne 14. t. m. sta plula dva avstrijska zrakoplova nad majhnim črnogorskim mestecem Rjeka, kjer stanuje čez zimo črnogorska kraljevska obitelj. Zrakoplova sta krožila nad kraljevim gradom. Črnogorski kralj, kraljica in princeznja so šli na prosto, da bi opazovali zrakoplova. Zrakoplova sta pa streljala iz strojnih pušk na kraljevsko obitelj in padlo je več krogel v veliki bližini kraljevske obitelji v zemljo.

Borba na morju med Anglijo in Nemčijo.

Odkar je proglasila Nemčija morskno vodovje okrog Anglije za vojno torišče ter izrekla, da bo od 18. februarja t. l. naprej, kakor smo že zadnjič poročali, potopila v označenem vodovju vsako angleško trgovsko ladjo, pri čemur se ne bo moglo vselej ozirati, tudi na trgovske ladje nepristranskih držav, ki bi plule v em vodovju in bi utegnile vsled tega trpeti škodo, pada udarec za udarcem na angleško pomorsko trgovino. Pomorski trgovinski promet med Anglijo in med nepristranskimi državami Nizozemsko, Dansko, Švedsko in Norveško je skorodane popolnoma ustavljen iz strahu pred napadi nemških podmorskih čolnov. Škoda, ki jo pri tem trpi Anglija, ki je navezana na pomorsko trgovino, je ogromna. Nemški podmorski čolni se pojavljajo v velikem številu v vseh vodovjih angleške obali, ob izhodni, severni, južni in še celo na zahodni morski obali. Pojavijo se še celo v Irskem morju med Anglijo in Irsko, torej takorekoč v srecu Anglije. Dne 19. t. m. so potopili nemški podmorski čolni v ožini med Anglijo in Francijo pri rtu A'tter ob francoski morski obali kar skupaj 6 angleških parnikov, potopili so pa bržčas tudi veliki angleški parnik „Nelson“, ker se ga pogreša. Dne 20. t. m. je potopil nemški podmorski čoln v Irskem morju angleški trgovski parnik „Cambark“. Mostvo parnika,